

I
t
t
e
r
s
e

uitnodiging

**Dorpsberichten
Extra nummer 2011**

inhoud

Voor alle Itternaren en genodigden.....	3
De veertrap bijna verdwenen	4
Restauratie.....	6
Geschiedenis	8
De laatste veerman.....	11
En verder nog.....	14
Programma 24 september 2011.....	16
Bronnen.....	17

Voor alle Itternaren en genodigden

De trappen naar het voormalige veer van Itteren zijn vakkundig gerestaureerd en er zijn geheel in stijl met de trap ook banken geplaatst. Een historisch monument is hiermee in ere hersteld en verfraaid waardoor aan het dorpse karakter een idyllisch plekje toegevoegd is.

Dat dat gebeurd is, is in de eerste plaats te danken aan de mensen die het initiatief namen en de kar zijn blijven trekken. Maria L'Homme kwam met het idee en vooral Sander Bastings heeft zich hierop gestort. Hij verzamelde dan ook de informatie in dit boekje en heeft die ook geschreven. Zelf zegt hij hierover:

“Ik heb een summiere poging ondernomen om iets meer te weten te komen over de geschiedenis van de trappen en de daaraan gekoppelde veerverbinding tussen Itteren en Neerharen- Rekem en het zal daarbij dan ook gaan over de laatste veerman en allerlei komische, maar ook tragische voorvallen die zich bij de trappen en op de Maas in de loop van vroeger jaren hebben afgespeeld.”

Ik vind het een prachtig voorbeeld van wat we kunnen als we als dorp iets willen en dat in negen maanden.

De restauratie heeft heel wat voeten in aarde gehad maar uiteindelijk is het allemaal gelukt, dankzij de energieke inzet en sponsoring van Itterse ondernemers en de bijdrage van het Consortium Grensmaas.

Om iedereen daarmee kennis te laten maken zal er op zaterdagmiddag 24 september 2011 een “Veertrap-opendag” worden gehouden.

Op die dag zal het tevens mogelijk zijn om vanaf de veertrap aan boord te gaan van een pontboot die zal varen naar café Maasvallei in Herbricht. Onderweg zal een bezoek worden gebracht aan de in uitvoering zijnde stroomgeulverbreding van Itteren, deskundigen van het Consortium Grensmaas zullen dan uitleg geven over de stand van zaken.

U kunt deze dag beschouwen als een uitloper van de 'Open Grensmaasdag' van 13 november vorig jaar. De toen geplande vaartocht kon vanwege het hoogwater helaas geen doorgang vinden. Het is te hopen dat de rivier nu wel zal 'meewerken'.

Wij denken dat het ook mogelijk moet zijn om met behulp van vrijwilligers de boot vaker te laten varen, dus wie regelmatig veerman wil worden kan zich bij ons melden en we onderzoeken wat kan.

De plaats van deze feestelijke bijeenkomst is

'Hoeve Bours'
Aan de Maas 2
te Itteren
op 24-9-11 om 13 uur.

Joop Verhulst
 Voorzitter dorpsraad.

De veertrap bijna verdwenen

Met het overlijden van de veerman Josef Smeets in 1924 kwam er een einde aan de veerdienst tussen Itteren en Neerharen-Rekem. De trap kwam in de loop der jaren door de vele hoogwaters onder een metersdikke laag slib te liggen; alleen de bovenste treden waren nog te zien. Die laag slib ontstond waarschijnlijk omdat dit slib niet meer werd verwijderd maar ook omdat vanaf de jaren vijftig met het ontgrinden van de Hochterbampd werd gestart, waardoor bij hoogwater de stroomsnelheid afnam en het slib de kans kreeg om neer te slaan.

Begin jaren zeventig kwam in deze toestand verandering met de komst van Jean en Fien Innemée naar Itteren.

Fien:

“Toen Jean en ik begin jaren 70 in Itteren kwamen wonen was er van die trap niet veel meer te zien, er waren maar 2 treden zichtbaar. De rest was verdwenen onder de grond. Van dorpsbewoners hoorde ik dat hier een trap lag tot aan het water. Ik heb toen een begin gemaakt met het afgraven van de grond. Iedere kruiwagen grond moest naar beneden gebracht worden. In het begin ging het nog wel maar toen ik dieper kwam schoot dat natuurlijk niet meer zo op. Soms was ik een hele dag bezig en nog géén trap verder gekomen, de grondlaag werd natuurlijk hoe langer hoe dikker. Velen verklaarden mij voor gek maar ik vond

foto 1984

et fijn als oudere inwoners herinneringen ophaalden hoe ze op één kant naar beneden konden glijden omdat die steen daar gladder was.

Na ieder hoog water was het weer jammer dat er weer zoveel slib op de trappen was achter-

gebleven maar ik heb het toch lang volgehouden om dit weer op te ruimen. Later werd dit door één of meerdere mannen uit het dorp overgenomen en eigenlijk was ik hier wel blij mee.

Ik ben blij dat ik een steentje heb kunnen bijdragen aan deze bijzondere trap en kom zeker kijken als de restauratie gebeurd is.”

Na het baanbrekende werk van Fien Innemée werd het slib verwijderd door een o.a. Jo Dolmans, Willy Janssen en Eduard Lhomme. Dit was ondankbaar werk want het moest na iedere winter weer opnieuw gebeuren omdat de Maas toch een wispelturige tante is, blijft en.... zal blijven!

Toch is dit ondankbare werk de aanzet geweest tot het behoud van de trappen. Was dit niet gebeurd dan zou met de aanleg van de kademuur na het hoogwater van 1995 de trappen wel eens helemaal verdwenen kunnen zijn. De trap belemmerde de vrije doorgang voor de uitvoering van het werk; de bovenste helft van de trap is toen verwijderd en na afloop van het werk weer terug gelegd. Dit heeft wel tot gevolg gehad dat een aantal treden aanzienlijk beschadigd werden.

De trappen waren, voordat peilspreker Borgharen in bedrijf kwam, ook een graadmeter voor de waterstand op de rivier. Bij een dreigend hoogwater werd het aantal treden geteld die nog niet onder water stonden en men wist dan wel hoe de zaak er voor stond. Waren er nog maar enkele droge treden dan werd het penibel en dan was het echt hoogwater. Intussen was dan ook Het Brook ondergelopen en was Itteren door het water in tweeën gesplitst.

Door de aanleg van kaden zijn de trappen nog de enige plaats waar een directe toegang naar de rivier mogelijk is. De trappen zijn echter moeilijk begaanbaar vanwege kapotte en scheef liggende treden.

Restauratie

Eind 2010 is bij de Dorpsraad het idee ontstaan de trap te restaureren. Tevens is dat ook een goede gelegenheid om deze plaats, die toch deel uitmaakt van de historie van het dorp, verder op te waarderen door aan weerszijden van de trap een terras aan te leggen en stenen banken te plaatsen. Dit moet dan wel gebeuren met antieke hardsteen, aangepast aan de trap zodat er een bijzonder fraaie rustplaats met een weids uitzicht over de Maas kan ontstaan.

De gemeente reageert enthousiast over dit plan. De afdeling Cultureel Erfgoed van de gemeente zegt over de trap o.a. het volgende.

De trap dateert mogelijk uit de tweede helft van de 19^e eeuw.

De trappartij is van belang voor de gemeentelijke monumentenlijst. De trap bezit historisch-ruimtelijke waarde vanwege het belang voor

de historische geografie en de bijzonder gegroeide ruimtelijke samenhang. Ook heeft de trap cultuurhistorische waarde vanwege de functie van veerhaven en grensovergang over de Maas. Voorts is er sprake van ensemble-

waarde met de Maas en het oude dorp Itteren en geniet het een hoge mate van zeldzaamheid.

De Rijkswaterstaat en het Waterschap Roer en Overmaas hebben toestemming verleend. Voor de uitvoering zijn ondernemers uit Itteren benaderd die onmiddellijk en enthousiast hun medewerking hebben toegezegd voor de uitvoering en de sponsoring:

- Janssen Grondverzet en Transport BV
- Agrarisch Industrieel Loonbedrijf Bours BV
- Fa P Smeets en Zn

Itterse dorpsberichten

Naast de uitvoering zullen deze ondernemers het project ook in belangrijke mate sponsoren.

Het ijzerwerk voor de stabiliteit van de terrassen is gesponsord door J.H. Winkens B.V. IJ-zervlechtwerken.

Ook het Consortium Grensmaas BV heeft een mooie bijdrage geleverd.

Het werk is inmiddels met groot vakmanschap uitgevoerd en het resultaat mag er zijn.

De trap telt nu 37 treden en heeft verschillende hellingshoeken wat te maken kan hebben met de wisselende waterstanden van de Maas. De treden hellen iets naar voren zodat er minder snel aanslibbing zal optreden. Wat ook opvalt is dat de linker opsluitband van de trap glad is, in tegenstelling tot rechter opsluitband die onbewerkt is. Een mogelijke verklaring hiervoor kan zijn dat de gladde band gebruikt kon worden om goederen te versjouwen, dat was natuurlijk gemakkelijker dan dragen.

extra nummer 2011

Itteren heeft nu weer een goede toegang tot de Maas en een uitnodigende rustplaats met een panoramisch uitzicht over de rivier en de fraaie Vlaamse oever, of zoals in Itteren wordt

gezegd: "Nao de aafgraving is de Belsje kaant hiel sjoon gewore".

Geschiedenis

Over de historie van de veertrap en de veerverbinding van Itteren naar Rekem is tot nu toe weinig bekend.

In Het Regionaal Historisch Centrum Limburg (RCHL) bevindt zich een kadastrale kaart uit 1817, uit de tijd dat de Noordelijke en de Zuidelijke Nederlanden volgens het Congres van Wenen waren samengevoegd tot het Koninkrijk der Nederlanden onder Willem I van 1815 tot aan de Belgische opstand van 1830.

Op die kaart met schaal 1:5000 staat op dezelfde locatie waar zich nu de huidige trap bevindt een veerverbinding getekend. De tekst op deze kaart is, zoals dat toen gebruikelijk

was, opgesteld in het Frans. Op de kaart staat o.a. dat de opmetingen zijn beëindigd op 1 augustus 1917 onder het bestuur van de minister van financiën, de gouverneur De Broukere en ook de burgemeester van Itteren Pierre Scheepers.

Op een kaart uit 1847 van het Ministerie van Oorlog is het veer van Itteren niet vermeld is, wel het voetveer bij Voulwammes. Op een kaart uit 1868 die waarschijnlijk uitgegeven is door de provincie staat een voetveer getekend maar nu ca 1 km noordelijker dan op de kaart uit 1817.

Op kaarten van latere datum o.a. 1890 is de veerverbinding aangegeven als een Rijkervoetveer maar nu wel op dezelfde locatie als in 1817. De conclusie uit bovenstaande is dat er in 1817 al een veerverbinding aanwezig was. Het is echter meer dan waarschijnlijk dat er vóór die tijd ook al een veer moet zijn geweest, omdat er in die tijd over en weer veel meer contacten waren dan nu en die werden toen nog niet belemmerd door staatsgrenzen.

Het is onduidelijk waarom er op de kaart van 1847 geen veerverbinding is aangegeven en dat op een kaart van 20 jaar later het veer veel noordelijker gelegen is en daardoor verder verwijderd van het dorp is.

Vóór de Franse tijd was een veerrecht eigendom van de landsheer en behoorde daarmee net als bijvoorbeeld het tolrecht tot de zogenaamde "Heerlijke Rechten". Met de komst van Napoleon zijn met de wet van 6 Frimaire van het jaar VII deze rechten afgeschaft en werden eigendom van de staat. 6 Frimaire (rijpmaand) van het jaar VII heeft betrekking op de nieuwe tijdrekening die met de Franse revolutie werd ingevoerd en komt overeen met 26 november 1798; overigens werd de Franse tijdrekening weer op 1 januari 1806 weer afgeschaft.

Het Keizerlijk decreet van 21 oktober van 1811 heeft de wet van 1798 weer gedeeltelijk teruggedraaid en het veerrecht was nu afhankelijk van een concessie van de staat.

In het Regionaal Historisch Centrum Limburg is een vergeeld boekje te vinden uit 1853 van Domeinen te Maastricht met als titel:

"Verpachting der gemeenschappelijk aan Nederland en België behorende Veren op de Rivier de Maas".

Daarin zijn met 57 artikelen nauwkeurig de voorwaarden en lasten beschreven voor de veren op de Maas voor zover die rivier de grens vormt tussen Nederland en België; in deze artikelen wordt herhaaldelijk verwezen

naar de wet "van den zes^{den} Frimaire VII jaar VII.

Er werd onderscheid gemaakt tussen grote en kleine veren. Het recht tot het ontvangen van veergelden werd in het openbaar en voor ieder veer afzonderlijk aan de hoogste bieder toegekend. De verpachting gold voor een termijn van 3 jaar van 1 januari 1854 tot eind december 1856.

Itteren bezat een klein veer geschikt voor personen, goederen en kleinvee; op straffe van 10 gld. was het verboden om bv een kudde van vijf of meer schapen te vervoeren. Op grote veren zoals in Elslo konden ook paarden, koeien enz werden vervoerd met een zogenaamde paards-aak of met het veer zelf. De pachter moest op zijn kosten een bord plaatsen met daarop in olieverf geschreven de waterhoogte waarbij "hooger Veergeld" werd gevorderd, ook moest hij de hoogwaterstand vermelden waarbij alle overvaart verboden werd. Voor eigen rekening schafte hij het vaartuig met het benodigde materieel aan en hij werd geacht om dit alles in "een behoorlijken staat van zindelijkheid" te onderhouden. Hij zorgde dat de boot van planken voor zitplaatsen voorzien werd, zodat de over te varen personen "daarin gemakkelijk, zindelijk en veilig geplaatst zijn". De pachter kon ook veerlieden in dienst nemen; deze personen moesten minstens 21 jaar oud zijn, van goed zedelijk gedrag en tevens bescheiden zijn jegens het publiek.

Er was ook een grote variatie in de tarieven.

Itterse dorpsberichten

Zo gold voor een persoon zonder of met bagage tot 50 Nederlandse ponden een tarief 1½ cent, elke 10 pond meer kostte ½ cent extra. Was volgens de waterhoogte de situatie voor een “hooger veergeld” van kracht dan werd het tarief met de helft verhoogd.

Voor de toepassing van de tarieven werd ook bepaald dat het Nederlandse tarief geldig was voor de oversteek van Nederland naar België en het Belgische tarief gold voor de omge-

extra nummer 2011

Als een persoon zich alleen aanmeldde, was er een wachttijd van een kwartier. Had deze persoon haast dan kon hij toch meteen worden overgezet tegen het tarief van 6 personen.

Wachttijden golden niet voor ambtenaren en zij werden ook gratis overgezet.

keerd richting.

De laatste veerman

Het beroep van veerman was volgens de pachtovereenkomst van 1853 een verantwoordelijke baan. Of hij veel te doen had is niet bekend. In de wintermaanden zal dat vanwege de hogere waterstanden zeker niet het geval zijn geweest. Zijn klanten zullen voornamelijk bestaan hebben uit personen van Itteren, Neerharen en Rekem. Klanten uit omliggende dorpen zullen er niet geweest zijn omdat deze dorpen o.a. Bunde en Borgharen ook een veer hadden. De aanleg van de Zuid-Willemsvaart omstreeks 1825 vormde een nieuwe barrière tussen de dorpen en dat zal zeker een negatieve invloed hebben gehad op zijn klandizie.

Uit het voorgaande moge blijken dat de veerman waarschijnlijk geen dik belegde boterham kon verdienen en het beroep van veerman wellicht een bijbaan was.

Over de veerlieden zelf is niets bekend.

Alleen de laatste veerman Josef Smeets (1868 – 1924) is bekend via overlevering en enkele officiële stukken. Om-

streeks 1900 werd hij door de Rijkswaterstaat gevraagd om veerman te worden. Dat hij gevraagd werd wijst er op dat het beroep van veerman niet meer in trek was. Hem vragen lag ook voor de hand, want hij woonde aan de Pasestraat en de achteruitgang van zijn huis was de plaats van de veertrap. Hij had samen met zijn vrouw Maria Smeets (1875 – 1952) afkomstig uit Beek een café en daarnaast zal hij zoals toen gebruikelijk was ook wel enkele stuks vee gehad hebben. Hij had dus al een bron van inkomen en het beroep van veerman kon daar nog wel bij.

Volgens zijn overlijdensprentje (foto) was “Josef den Veerman de vriend van allen, want in dagen van overstromingen kende zijn menslievendheid geen grenzen en was hij dag en nacht in de weer”. Bij hoogwater werd er op de Maas niet gevaren en dan zette hij zijn veerpont in op het Brook; het laag gelegen Brook overstroomde bij ieder hoogwater waardoor het dorp in tweeën werd gesplitst.

Zo ontving Josef na het hoogwater van 1920 met een hoge Maasafvoer van bijna 2100 m³/s het bedrag van 36,75 gulden voor 10 1/2 dag varen op het Brook. (kwitantie) Bij het extreem hoogwater van 1926, Josef was inmiddels overleden, werd door de gemeente Itteren zijn pont ge-

leend en zijn vrouw ontving hiervoor 29 gulden.[\(kwitantie\)](#)

In november 1904 kreeg Josef de opdracht om een drenkeling naar het lijkenhuis te brengen; zijn loon hiervoor was 1,20 gulden.

Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog in augustus 1914, in België de Grote Oorlog genoemd, deed Josef ook zijn plicht en zette hij Belgische vluchtelingen over naar het veilige Itteren. Deze vluchtelingen, het waren er ongeveer 20, hebben een aantal dagen in zijn café gebivakkeerd.

Josef was ook lid van het kerkelijk zangkoor en tijdens de jaarlijkse processie met Pinkste-

extra nummer 2011

ren was hij een van de organisatoren. Op die dag was het ook kermis in het dorp en in die tijd was dat nog een van de grootste feestdagen van het jaar. In zijn café werd op de trekharmónica gespeeld en er werd volop gedanst. Josef en zijn vrouw hadden het dan razend druk met het tappen van bier en spoelen van lege glazen. Er was toen nog geen waterleiding en met het verstrijken van de dag veranderde het water in

de spoelbak langzaam

van kleur van helder water naar lichtbruin. Door de grote drukte werd het soms vergeten om buiten water aan de pomp te halen en de spoelbak te verversen. Uiteindelijk werd dan toch het lichtbruine water uit de spoelbak verwijderd, en spaarzaam als Josef en zijn vrouw waren, werd met dit water het voer voor de varkens aangemaakt. En zo kon het dan gebeuren dat na zo'n varkensmaaltijd het geknor van die beesten overging in een weldadig gesnurk.

En verder nog....

Door de nauwe banden tussen de Maasdorpen hadden sommige inwoners stukken land aan de overkant van de Maas liggen. Voor de bewerking van dat land werd het veer of een eigen boot gebruikt.

Zo had August Smeets koster-organist en mandenmaker bij Neerharen wishout (teenwilen) staan voor het vlechten van manden. In januari 1911 werd het wishout gekapt en in bossen gebonden. Op twee aan elkaar gebonden overvolle boten en bemand door 6 personen werd met de stroomrichting mee overgestoken naar Itteren. Halverwege de Maas merkte August Smeets dat de lading ging schuiven met gevolg dat beide boten omsloegen en iedereen in het ijskoude en snelstromende water terecht kwam. Door zich vast te klampen aan de bossen wishout wist men zich drijvende te houden. Alleen Bèr Krapels was bij machte om naar de Itterse oever te zwemen. Van daaruit holde hij richting Voulwammes terwijl hij zijn onfortuinlijke lotgenoten moed toeschreeuwde. Onderweg moest hij ook nog het ijskoude water van de Geul oversteken. Bij het veerhuis van Voulwammes angekommen waarschuwde hij de veerman Jacobus Vroemen. Deze schoot met zijn boot onmiddellijk te hulp en konden de drenkelingen gered worden. Hierbij riep August Smeets, die er het slechtste aan toe was "red eerst mijne knechten". Maar een van de andere drenkelingen, Willem Bouwens, riep daarop: "eerst Smeets die is er het ergste aan toe". Ze werden uiteindelijk allemaal gered.

Later werd nog aan Willems Bouwens gevraagd of hij niet aan zijn vrouw en kinderen had gedacht. Zijn antwoord, het antwoord van een mens in nood, was: "Waor iech mer d'roet".

Dit ongeluk dat uiteindelijk goed afliep haalde de krant "De Limburger Koerier".

De redders Bèr Krapels en Jacobus Vroemen kregen voor hun kordate en heldhaftig optreden een koninklijke onderscheiding.

In Itteren kwam ook de legendarische huisdokter Gerard Humblé (1868 – 1941) uit Rekem.

Dat ging als volgt.

Iemand rende naar de Maas en riep naar boerderij aan de overkant bij de Overslag dat de dokter moest komen. Van de boerderij werd dan gerend naar Rekem om de dokter te waarschuwen. Deze sprong op zijn fiets en koerste richting het veer. Josef de veerman was inmiddels al op de hoogte gesteld en de dokter werd meteen overgezet.

Zo werd hij op een keer 's nachts uit zijn bed getrommeld voor een bevalling in Itteren. Bij de aanstaande moeder gearriveerd, constateert hij dat de bevalling nog niet is aangebroken; hij is te vroeg gewaarschuwd. Om zijn onderbroken nachtrust verder te zetten, besluit hij maar om naast de hoogzwangere vrouw in te bed te gaan liggen en de echte weeën af te wachten.

Voor een ongehuwde, huwbare dochter die voor een consultatie komt, kon het als volgt gaan.

Ze vertelt aan de dokter dat zij "zo te pas is" en niet weet hoe dat gekomen is.

De ervaren dokter weet dan wel hoe het zit en zegt: je moet maar eens diep nadenken en dan zeg je maar tegen je vrijer dat hij met je moet trouwen. Hou maar op met je in te riemen (in te snoeren). Het zit erin en het zal er wel uit komen. Je hoeft niet bang te zijn om het huis te vertellen want je bent zelf ook een paar maanden te vroeg geboren als we alle mirakels uitsluiten.

Groep redders en geredden. — Aan de tegenwoordigheid van geest en het heldhaftig optreden van Hub. Krapels, no. 2 staande van links, bijgestaan door den veerman van Bunde, Jac. Vroemen, no. 1 staande van rechts, is de redding van de overige personen te danken. — Toen hun vaartuig, tengevolge van het verschuiven der lading wissel, midden op de Maas bij Itteren (prov. Limburg) begon te zinken, zwom Krapels naar den oever en haalde redding in het veerhuis; Aug. Smeets, no. 3 zittend van links, die reeds met den dood worstelde, toonde groote zelfopoffering en heldenmoed, door den redders toe te roepen: „Redt eerst mijne knechten” en door zijn lotgenooten moed in te spreken.

Programma 24 september 2011

13 uur Ontvangst op Hoeve Bours en toespraak Joop Verhulst Voorzitter Dorpsraad Itteren

14 uur Op weg naar de veertrap, ca 300m lopen

14.30 uur Opening veertrap

14.45 uur Overtocht met gemotoriseerde pontboot naar Herbricht, onderweg bezoek aan de afgraving Van Itteren met korte toelichting door Consortium Grensmaas

18 uur Laatste overtocht van Herbricht naar Itteren

NB.

De aangegeven tijden zijn bij benadering.

Ingeval van slecht weer en/of hoogwater zal er niet worden overgezet.

Bronnen

- Regionaal Historisch Centrum Limburg (RHCL)
- Maasbrachteroeeververbindingen, onze veerponten, 2005, drs. E.W.J. Ficken
- Rapport "Hoe ver is de overkant" .Expertise- en Innovatiecentrum Binnenvaart
- De geschiedenis van de Zuid-Willemsvaart, het kanaal van eenheid en scheiding; Someren 2000, Cees Verhagen
- De dokterspraktijk en apotheek Humblé te Rekem, Marina Jordens en Louis Brans

Oude foto's, documenten, krantenartikel enz.

Eric Scheepers

Mondelinge informatie

Eric en Jeu Scheepers

Frans Bosch

Huub Rings

Pierre Bastings

BOURS

BOURS

Agrarisch Industrieel Loonbedrijf

Aan de Maas 2, 6223 HC Maastricht
Tel. 043 - 3641654, Fax 043 - 3640124

Bours Machineverhuur

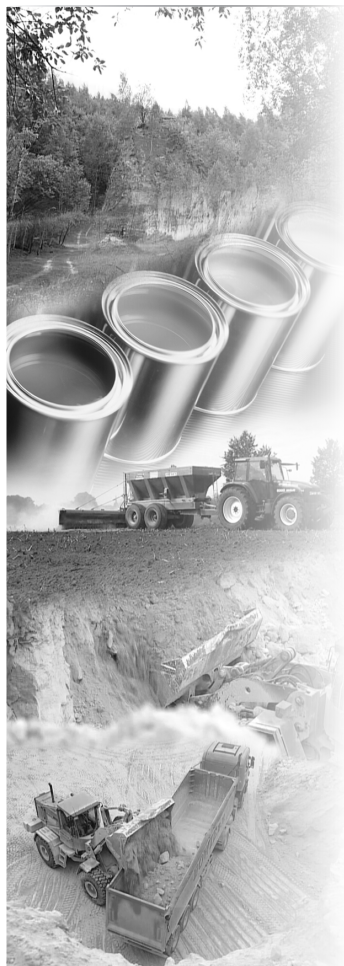
Aan de Maas 2, 6223 HC Maastricht
Tel. 043 - 3641654, Fax 043 - 3640124

Bours Industriële Verpakkingen

Aan de Maas 2, 6223 HC Maastricht
Tel. 043 - 3641654, Fax 043 - 3640124
Fregatweg 46c, 6222 NZ Maastricht
Tel. 043 - 3631083, Fax 043 - 3631083

Bours MO Engineering

Aan de Maas 2, 6223 HC Maastricht
Tel. 043 - 3652475, Fax 043 - 3652927

ANKERPOORT / ANKERSMIT MAALBEDRIJVEN wint minerale gesteentes en bewerkt ze tot natuurlijke (hoogwaardige) grondstoffen voor tal van toepassingen, van kunststoffen tot producten voor de landbouw.

Daarbij werken we steeds volgens de modernste kwaliteitsnormen voor productie en milieu.

**Je wereld is gemaakt van mineralen.
Wij zorgen voor de beste kwaliteit!**

ANKERPOORT NV is een dochteronderneming van Sibelco, een wereldwijde producent van minerale grondstoffen.

Kijk voor onze activiteiten en producten op www.ankerpoort.com.

ANKERPOORT
A SIBELCO COMPANY

Servicepagina

Landelijk alarmnummer voor ambulance, brandweer en politie:
112

Wel politie, maar geen spoed:
0900 - 8844

Wel brandweer, maar geen spoed: (043) 350 53 87

Meld misdaad anoniem:
0800 - 7000

Spreekuur politie:
1^e vrijdag van de maand van
13.30 uur tot 14.30 uur in de Aw
Sjaol

Weekenddiensten:

Huisartsenpost:
Weekdagen van
17.00 - 08.00 uur en in het weekend
vanaf vrijdag 17.00 uur tot
maandag 08.00 uur
(043) 387 77 77

Apotheekdienst alleen bij spoedgevallen:
Apotheek Straver
(043) 361 2829

Tandartsen:
Alleen bij spoedgevallen,
spreekuur op zaterdagen
en zon- en feestdagen van 11.00
uur tot 12.00 uur en van 17.00 tot
18.00
0900 - 4243434

Vragen of meldingen aan de gemeente? (043) 14-043

Buiten kantooruren:
(043) 350 44 00 (milieu)
(043) 350 53 45 (overig)

Drugsmeldpunt:
(043) 350 51 11

Provinciale milieuklachtenlijn:
(043) 361 70 70

Dierenambulance:
(043) 352 04 55
's nachts en in het weekend:
06 - 5131 9518

Groene Kruis Domicura:
(043) 3690 690
Verplegen en verzorgen:
(043) 3690 670 (24u per dag)
Kraamzorg:
(043) 3690 630 (24u per dag)

Incidenten schapen op de kades
(046) 433 18 14

St. Martinushoes:
(043) 364 10 01

Aw Sjaol (beheerder):
06 - 234 80 661

Basisschool Op de Sterkenberg:
(043) 364 14 21

Storingsnummers:
Gas en stroom 0800 - 9009
Water 0800 - 0233040
Kabel 0800 - 0760

Website: www.itteren.nl
e-mail: info@itteren.nl

foto's Itteren:
www.ittereninbeeld.nl
www.picasaweb.google.nl/fotoalbum.dorpsraad.itteren

Secretariaat: Ruyterstraat 18
6223 GX Maastricht
Banknummer: 97.92.52.547
KvK : 41077062

Voorzitter:
Joop Verhulst 06 - 8142 7142
Secretaris:
Maria Lhomme 365 2040
Penningmeester:
Harry Jonkhout 364 9967
Leden:
Sander Bastings 364 6107
Wim Beijer 364 4126
Han Hamakers 364 6734
Paul Paulissen 343 2470
Tonny Prop 347 2189
Richard Smeets (a/d Maas)
364 1638